



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Cyro. 369.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

τινὲς μέγαν δαδόνετε ἢ πρὸς τῶν
ἀπειλῶν καλῶς θυμῶν πρὸς τὴν
πόλιν ἐπιπέτε. εἰ δὲ τῆς μὲν ἀντιχρ-
στοῦ, τῆς δὲ πειρατῆρας ἔβλεπε, οὐ
φύγετε τῆς θυμῶν τὸν πόλεμον; οὐ
δευοῖς βέλεσι ποζέει τὴν ἀσκησιν.

Σευήρω. τξη.

Ὡς ἄρ' ἀσκήσιν συνόμεθα πρὸς β-
τοι ἠφύσις οὐκ ἔδωκεν, ἕως ἔδδ' ἐπὶ
φῶν μοναχικῆ συνωπείῃ ὅλως ἐνδέχ-
ται. ὁ μὲν γὰρ θηριώδης ἐστὶ καὶ ἀκα-
θάρτος. ἡ δὲ πάντῃ εὐπειθῆς τὰ χρ-
στὰ κατὰδέχεται, καὶ τὰ λυπηρὰ καρ-
τερῶς μάλα πρῶσεται. εἰ τοίνυν
πρὸς ταῦτις ἀπεδύσω γυμνάσι-
ον, οὐκ εἶναι σπόνηθι. μή τι σε δευὸν
ἀφ' ἐτέρῃ ἐργασίῃ, ὃ ἕνα πικρῶς
τραχηλιάσει καὶ πάντας ἔχειν ζη-
λωτὰς τῆς οἰκείας ἐπάσσεως καὶ πῶ-
σως πρὸς θυμῶν μῦθος.

Κύρω. τξζ.

Πᾶσα μὲν γραφὴ πρὸς εὐσέβειαν
ἐλέγεται, καλλίστη καὶ ἐπαινετὴ, καὶ
ἐγκωμίον ἀξία. αἱ δὲ ἱεραὶ πικρῶς
τῆς μαρτυρίας θείων γραφῶν,
τῆς πρὸς θεὸν εἰσὶν ἀναβάσεως κλι-
μακες. πάντα τοίνυν τὰ ἐν ἐκκλη-
σίᾳ θεοῦ πρὸς ἐφόδον, ὡς δόμιον δὲ
χορευοῖν πεπερωμένα τῶν θείων τῆς
ἀληθείας πνεύματι. τὰ δὲ ἕξω ταύτης
πρὸς ἐφόδον. εἰ καὶ π' ἔχει πιθανὸν
πρὸς σεμνότητα, τοῖς ἕξω τῆς ὁρῶν
ἀγῶν, ζητεῖν καὶ τηρεῖν καταλίμ-
πανε. οἷς καμπος λέξεν μάλλον ἐσπῶ-
δαται, εἰ καὶ μῦθος πινὰς ἀναπλάτ-
τει αἰρέσεων.

Κυρίλλω Ἀλεξανδρείας. το.

Φοβῶ με τὰ τῆς θείας γραφῆς ὑπο-

comminationem huic rei denunciataam
perhorrescitis, præclare facitis, ad urbem
crebro commeantes. Sin autem & illam
retinetis, & suppliciorum periculum face-
re minimè vultis, tumultuum bellum fu-
gite, qui religiosæ ac Deo consecratæ vi-
tæ exercitationem grauibus ac periculosis
sagitis infectatur.

Seuero. 368.

Quemadmodum hoc natura minimè
concessit, ut ovis cum leana pabuletur: sic
nullo omninò modo fieri potest ut fastus
idem cum Monastica vita domicilium
habeat. Nam ille belluinus est, frânique
impatiens: hæc autem bona omnia obse-
quenti animo excipit, resque molestas, &
acerbas toleranter admodum ac fortiter
admittit. Quamobrem si te ad huius stu-
dium atque exercitationem accinxisti, ab
illo abscede, ne te per eum malo aliquo is
mulctet, qui aduersum Dominum cerui-
cem erexit, atque id agit ac studet, ut om-
nes superbix suæ & ruinæ imitatores ha-
beat.

Cyro. 369.

Scriptura omnis, quæ pietatē velut ob
oculos propositā habet, pulcherrima est,
laudibusque atque commendatione di-
gna. Sacrosancta autem volumina, quæ di-
uinarum scripturarum testimonium ha-
bent, scælarum quædam sunt, quibus ad Deū
ascenditur. Quamobrem ea omnia, quæ
in Ecclesia proponuntur, tanquam pro-
bum aurum excipe, ut quæ diuino verita-
tis spiritu, velut igne, putgata sint. Quæ
autem extra hoc volumen circumferuntur,
etiã si quidpiam habeant, quod ad graui-
tatem vitæque honestatem allicere queat,
iis, qui à tuis certaminibus remoti sunt,
inuestiganda & conferuanda relinque: ni-
mirum iis, qui verborum pompæ potius
studuerunt, aut etiam fabulas quasdam
hæresum effinxerunt.

Cyrillo Alexandrino. 370.

Terrorem mihi Scripturæ exempla in-